

Vraag nr. 216
van 8 april 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Gehandicapteninternaten – Dubbele erkenning

Vóór de oprichting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) in 1990 hadden de meeste internaten voor gehandicapten én een erkenning binnen het Fonds '81 én een erkenning in de bijzondere jeugdzorg. De reden voor deze dubbele erkenning bestond hierin dat jongeren via de jeugdrechter of de comités voor bijzondere jeugdzorg aanvankelijk terechtkwamen in instellingen van bijzondere jeugdzorg en later wegens hun handicap werden doorverwezen naar voorzieningen gesubsidieerd door het Fonds '81. Ook vandaag komen een aantal kinderen via het kanaal van de jeugdbescherming in een voorziening voor gehandicapten terecht.

Bij de oprichting van het Vlaams Fonds is de dubbele erkenning weggefallen. Dat heeft niet onbelangrijke gevolgen inzake subsidiëring. Zo blijven ouders wier kind verblijft in een internaat financieel verantwoordelijk voor kosten zoals het vervoer van en naar school, de kosten voor boeken, geld voor een schooluitstap of schoolreis en het zakgeld. In de bijzondere jeugdzorg komen al deze kosten ten laste van de voorziening.

Omdat heel wat van de kinderen in internaten uit sociaal-economisch zwakkere milieus komen, blijven ouders vaak niet in staat om deze kosten te dragen.

1. Blijkbaar is op aandringen vanuit de sector door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap naar de minister toe een positief advies geformuleerd om de dubbele erkenning voor internaten opnieuw in te voeren. Op die manier genieten voorzieningen minstens voor de jongeren die worden geplaatst via de jeugdbescherming een ruimere subsidiëring.

Waarom werd dit positief advies totnogtoe niet omgezet in legistiek werk ?

2. Internaten kunnen wegens de financieel zwakke positie van het merendeel van de ouders van de kinderen die er verblijven, heel wat kosten niet recupereren bij die ouders. Dat betekent dat zij vaak zelf voorzien in de financiering van kosten voor boeken, schoolvervoer en zakgeld. Om al die extra uitgaven te kunnen bekostigen, moe-

ten zij hun toevlucht nemen tot het organiseren van eetfestijnen en doen zij een beroep op allerlei liefdadigheidsorganisaties.

Heeft de minister reeds stappen gedaan om te voorzien in een bijkomende subsidiëring voor die uitgaven ?

Antwoord

1. De herinvoering van de dubbele erkenning zoals door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt voorgesteld, is functie van de houding die wordt aangenomen ten opzichte van de tenlasteneming van personen met karakterstoornissen of gedragsmoeilijkheden.

Dit probleem overstijgt dus de sector gehandicaptenzorg, wat mij ertoe aanzet om de recentelijk opgerichte Gezins- en Welzijnsraad hierover advies te vragen.

2. Ik verwijs hiervoor naar mijn antwoord op vraag nr. 215 van 8 april 1998 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*vorige blz. – red.*). De globale verhouding bijzondere jeugdbijstand – gehandicaptenzorg zal ongetwijfeld voorwerp zijn van een grondig debat, onder meer in het kader van de Gezins- en Welzijnsraad, maar ook in het kader van een rondetafelgesprek met betrekking tot de bijzondere jeugdbijstand in het Vlaams Parlement.